

Lange: Hørmegiet Mandskab der skal udfskrives, maa jo beroe paa Udfkrivningsloven; men hørmegiet af det udfrevne Mandskab der efter Krigsbestyrelsens Forlængende kan indkaldes, beroer paa, hørmange Penge der igjennem Bevillingsloven er anvist Krigsministeriet. Jeg mener, at det ikke er saa aldeles correct, naar den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ytrer, at Forstærkningsmandskabet først skal udfskrives; thi det er eengang udfrevet paa Sessionen; det er udfrevet til den staaende Hær og er derfra gaaet over i Forstærkningen; og som Folge deraf kan det ikke senere udfskrives, men indkaldes. Jeg troer, at dette er correct, idetmindste har jeg hidtil opfattet Lovgivningen saaledes.

Tscherning: Det ærede Medlem har atter ikke opfattet ganske rigtigt; det vilde være fuldkommen rigtig, naar alt det Mandskab, som var udfrevet, var inddeelt, men naar kun en vis Deel af det udfrevne Mandskab bliver inddeelt, saa bliver det kun denne Deel, som hans Betragtning kan faae Anvendelse paa; hele den øvrige Deel, som er overført i Forstærkningen, uden at have været inddeelt ved Hæren, kan ikke indkaldes, den skal udfskrives, og det har ogsaa været saaledes gjort (Lange: Det kan indkaldes til Vaabensvelser!). Ja, det kan indkaldes til en Exercer-skole, men forøvrigt kan det kun indkaldes ifølge Udfkrivning. Derimod er det vistnok, saaledes som Forholdet nu er, at det stiller sig tvivlsomt med Hensyn til det Mandskab, der har fuldbrædt sin Tjenestetid ved Hæren i 8 Aar, og som da er overført i Forstærkningen og ved en Benaadning, som maaskee ikke heller er saa meget heldig, kaldes Forstærknings Fastmandsclasse; men det er kun tvivlsomt, om det kan blive indkaldt ad administrativ Vej, det kan slet ikke indkaldes i Fredstid, og det er tvivlsomt, naar det kan indkaldes i Krigstid. Hvorfor ere alle disse Forhold tvivlsomme? Fordi de ikke kunde løses i 1849, da der ikke dengang trængtes til den Art Løsninger, som der nu trænges til; dengang var Rigsdagen i Virkeligheden Rigsdag for hele Riget. Hvorfor bleve de ikke løste, og hvorfor ere de ikke løste i Fredstid? Fordi dengang var Sondringen

imellem den administrative Myndighed og den lovgivende Magt ikke paa nogen Maade skarp og allermindst i Alt, hvad der berørte militære Forhold. Nu er det derimod dobbelt nødvendigt at faae disse Begrænsninger fastsatte, for det Første, fordi Landsdelene og Monarchiet have deelt den lovgivende Magt i Riget imellem sig, og just i dette Punkt have deelt den uden at kunne finde bestemte Begrænsninger i det Dieblik, da Deelningen egentlig gik for sig, og dernæst, fordi den Vilkaarlighed, selv under Monarchiet, ikke kan vedblive at bestaae, som fortøller Bestemmelser, der ere udgaaede fra den absolute Konge, disse Sager vedkomme, snart som Love og snart som administrative Bestemmelser. Dette kan ikke blive ved at bestaae; man maa finde de forstandige, de nødvendige Begrænsninger imellem den Frihed, som Bestyrelsen maa beholde, og de Vaab, som den lovgivende Magt maa komme til at paalægge den. Her ere vi paa et saadant Gebeet og det er meget vigtigt. Der har her stadig hos Militairmagten været en allfor stor Tilbøjelighed til at gribe efter det gamle øvede Mandskab istedetfor at gjøre sig Flid og Uleilighed med at øve mere af det yngre Mandskab; derved kom man til at gribe dybt ind i Befolkningen. Der er en meget stor Forskjel paa at indkalde Mandskab over det 30te og 32te Aar og lade det meget yngre Mandskab gaae frit; jeg siger, der er en meget stor Forskjel paa at gjøre det istedetfor at indøve den største Deel af det yngre Mandskab. Nu har den bevilgende Myndighed i den hele Række af Aar fra Fredslutningen i 1851 og indtil nu idelig og idelig gaaet paa Accord med Militairbestyrelsen om at hbe tilstrækkelige Pengemidler til at indøve Mere af det unge Mandskab for at komme til at sikke den ældre Deel af Befolkningen for unødvendigt at blive indkaldt, medens det unge Mandskab gik hjemme; de Forholdsregler, som her ere foreslaaede, ere det simple og naturlige Værn derimod og finde deres fuldkomne Berettigelse i den Deling, der fandt Sted dengang, da Monarchiets lovgivende Magt blev udfondret fra Landsdelene. Det var ogsaa netop om dette Punkt, at en stor Deel af Uoverensstemmelsen angaaende, hvorledes Delingen af